

МАРА И ЛИШАНКА.

Свѣтлата срѣда въ Бургаско не се празнува отъ всички еднакво; макаръ по старитѣ и да настояватъ за всеобщото ѝ празнуване, но по младитѣ мже извършватъ сутринъта по-леки домашни работи, които започватъ доста късно и свършватъ къмъ пладня. Момитѣ, обаче, още отъ сутринъта се премѣняватъ по празничному събиратъ се въ нѣкоя отъ по-рано опредѣлена къща, дето приготвяватъ една моминска глава (кукла) по следния начинъ: зематъ отъ три моми по единъ великденски чехълъ, които тамъ обикновенно биватъ червени и жълти, турятъ ги единъ въ другъ така, че най-горниятъ да бѣде жълтъ, срѣдниятъ червенъ и долниятъ пакъ жълтъ, което прави куклата дълга около половинъ метъръ; чехлитѣ се забраждатъ съ всевъзможни мѣстни момински труфила. Така направената кукла се нарича *Мара-и-Лишанка*. Една мома я взема скритомъ и всички други тръгватъ къмъ особно хорище, наричано тоже Мара и Лишанка, дето отъ по-рано се събиратъ момци; жени и множество други любопитни.

Щомъ стигнатъ момитѣ на хорището, раздѣлятъ се на две вериги, една задъ друга въ полукръгъ, заловени за ржце. Момата, която води вътрешната верига, зема въ дѣсната си ржка куклата, така че да могатъ хората да я виждатъ, и тогава две по две моми отъ дветѣ вериги пѣятъ подъ тактъ, на която пѣсень веригитѣ играятъ хоро. Съдържанието на пѣсеньта е следното:

- Маро и Лишанко!
- Скоро ли ще додишъ?
- Скоро — до година
- Въ празната недѣля.
- Ами като ще додишъ,
- Кого ще заваришъ?
- Иванка (името на момата, която държи куклата) главеница,
- Стоянъ (името на любовника ѝ) главеникъ.
- Не я даваме!
- Ше я земеме!

14630/1987

ОКРЪЖНА БИБЛИОТЕКА

г. В. ТЪРНОВО Д

МАР

„ПРЕЗВЪНУСТ“